

Rachel ma silno uštipla do ruky. „Percy, ona ťa chce uhryznúť! Pozri sa na ňu!“

„Len žiarli.“ Tammi sa pozrela na Kelli. „Môžem, pani moja?“

Kelli ešte stále blokovala dvere a žiadostivo si obližovala pery. „Do toho, Tammi. Ide ti to perfektne.“

Tammi podišla o ďalší krok dopredu a ja som hrot meča oprel o jej prsia. „Cúvni.“

Zaprskala. „Nováčik,“ zahučala znechutene. „Toto je naša škola, polokrvný. Živíme sa, kým chceme!“

V tej chvíli sa začala meniť. Z jej tváre a rúk zmizla všetka krv. Kožu mala zrazu bielu ako krieda, oči celé červené. Zuby sa jej zmenili na tesáky.

„Upír!“ zreval som. Potom som si všimol jej nohy. Spod sukne roztlieskavačky vytŕčala hnedá chlpatá ľavá noha, ktorá mala na konci oslie kopyto. Pravá noha síce vyzerala ako ľudská, bola však z bronzu. „Fuj, upír s...“

„O nohách nehovor!“ vyštekla Tammi. „Je neslušné robiť si z nich žarty!“

Podišla na tých zvláštnych nohách bližšie. Bola strašne smiešna, najmä s tými brmbolcami, no keď som stál zoči-voči jej červeným očiam a ostrým tesákom, do smiechu mi veru vôbec nebolo.

„Upír, hovoríš?“ zasmiala sa Kelli. „Tá sprostá legenda vychádza z nás, ty debil. Sme empusy, slúžime Hekate.“

„Hm.“ Tammi sa ku mne priblížila. „Temná mágia nás stvorila zo zvieratá, z bronzu a z démona! Živíme

sa krvou mladých mužov. A teraz už konečne pod' sem a pobozkaj ma!“

Odhaliła tesáky. Bol som taký ochromený, že som sa nevedel ani pohnúť, ale Rachel hodila empuse na hlavu vírivý bubienok.

Démon zasyčal a odrazil ho. Odkotúľal sa uličkou medzi stojanmi na noty, jeho pružiny zarachotili o kožu. Rachel hodila xylofón, ale démon odrazil aj ten.

„Dievčatá bežne nezabijam,“ zavrčala Tammi. „No v tvojom prípade, smrteľníčka, urobím výnimku. Na môj vkus máš totiž veľmi dobrý zrak!“

Vrhla sa na Rachel.

„Nie!“ Švihol som Anaklusmom. Tammi sa usilovala vyhnúť čepeli, ale preťal som jej kostým roztlieskavačky. S príšerným zakvílením explodovala na prach a ten sa zosypal priamo na Rachel.

Rachel sa rozkašľala. Vyzerala, akoby jej niekto vysypal na hlavu vrece s múkou. „Fuj!“

„To netvory robia,“ vysvetlil som jej. „Pardon.“

„Zabil si moju žiačku!“ zrevala Kelli. „Potrebuješ lekcii školského ducha, polokrvný!“

Aj ona sa začala meniť. Vlasy ako drôty sa zmenili na mihotavé plamene. Oči jej sčervenali. Vyrástli jej tesáky. Skočila k nám, mosadzná noha a kopyto zaklopkali na podlahe skúšobne.

„Som hlavná empusa,“ zavrčala. „Nijaký hrdina ma neporazil už tisíc rokov.“

„Naozaj?“ zatiahol som. „Teraz to už máš spočítané!“